

A Maria-Milagros Rivera, Nombrar el mundo en femenino **Barcelona, Icaria, 1994, pp. 36-37**

Moltes vegades se m'ha fet entendre, virtuosa senyora, que alguns dels prudents barons i així mateix fembres discretes es meravellen o s'han meravellat d'un tractat que, la gràcia divina administrant el meu prim feminal enteniment, la meva mà va escriure (...). Crec, molt virtuosa senyora, que la causa perquè els barons es meravellen que dona hagi fet tractat és per no ser acostumat en l'estat femení, sinó només en el baronívol. Car els barons fer llibres i aprendre ciències i usar d'elles, ho tenen en ús des d'antic temps que sembla ser hagut per natural curs i per això ningú es meravella.

Es meravellen les gents del que en el tractat vaig escriure i jo em meravello del que en veritat vaig callar (...). Doncs l'experiència em fa certa i Déu de la veritat sap que jo no vaig tenir cap altre Mestre ni em vaig aconsellar amb cap altre lletrat, ni ho vaig traslladar de llibres, com algunes persones amb maliciosa admiració acostumen dir. Car només aquesta és la veritat: que Déu de les ciències, Senyor de les virtuts, Pare de les misericòrdies, Déu de tota consolació, qui ens consola en tota tribulació nostra, Ell sol em consolà, i Ell sol m'ensenyà, i Ell sol em llegí.